

Referat: Israelul de dupa moartea regelui Solomon

Intre cele doua regate ebraice se inaugureaza o lunga epoca de razboaie, ceea ce favorizeaza supunerea lor de catre imperiile orientale vecine, mai intai de catre Asiria, apoi de catre Noua Babilon. Supunerea, de catre acesta din urma, a insemnat si exilul (diaspora), in trei transe, a celei mai mari parti a populatiei, in competitia dintre regatele evreiesti, Iudeea avu, la inceput, un avantaj bazat pe continuitatea dinastica, pe conceptia religioasa unitara, pe importanta, in mozaism, a Templului, in Israel, instabilitatea politica era accentuata de lipsa de reazem a monarhiei in randurile aristocratiei religioase, confruntata cu influenta crescanda a credintei in idolii fenicieni; aceasta influenta a fost intarita prin amestecul personal al unor fenicieni in treburile monarhiei, cum s-a intamplat in timpul domniei lui Achab (871-853 i.e.n.), casatorit cu tyriana Jezabel. Reactia religioasa nu intarzie sa apara, astfel ca, in secolul al VIII-lea, asistam la predicile prorocilor.

Prorocii, predicatori religiosi in favoarea monoteismului mozaic si politic in favoarea vechii unitati ebraice, au pledat pentru o neutralitate stricta fata de puternica Asiria, mai cu seama, iar, tot ca urmare a influentei lor, in mozaism apare ideea noua a unui Iahve mai tolerant, ca Dumnezeu al tuturor oamenilor. Cei mai importanti proroci au fost Amos, Elie, Eliseu, Hosea, in Israel si Isaia si Ieremia in Iudeea. Israelul cazu, totusi, sub loviturile lui Salmanassar al V-lea si ale lui Sargon al II-lea, in 721 i.e.n. Acesta din urma exila populatia (prima diaspora) si o inlocui cu babilonieni, hititi, arabi, care trecu mai tarziu la mozaism si au fost numiti samariteni in izvoarele ebraice.

Un moment de speranta 1-a constituit pentru poporul evreu antic domnia celui de-al 16-lea rege iudeu, Iosia (639-608 i.e.n.), fiu si succesor al lui Amon. Proclamat rege la varsta de opt ani, format la scoala unor consilieri stoici, Iosia incearca, in baza asocierei la monarhie a elanului religios, sa restabileasca puterea cea veche din "veacul de aur" al lui Solomon. In 621 i.e.n. restaura Templul si, in lupta contra ereziei idolatrice, fu ajutat de Helcias, marele preot. Acesta, in timpul lucrarilor de restaurare a Templului, "descoperi" vechiul exemplar al Torahului, legea mozaica, pe care incearca sa o reintroduca in toate sferele vietii publice.

Reformele national-religioase ale lui Iosia fura insa stopate de moartea acestuia in lupta de la Meggido, dintre babilonieni si egipteni, unde Iudeea s-a opus faraonului Necho al II-lea. Pina in 539 i.e.n., Iudeea si Israelul s-au gasit sub dominatia intoleranta babiloniana. Intre 539 si 332 i.e.n., statele evreiesti intrara in Imperiul persan a carui administratie toleranta a permis reintoarcerea evreilor in Palestina, reconstruirea Templului, afirmarea credintei mozaice. Tot in aceasta epoca are loc redactarea definitiva a Pentateucului.

Evreii si-au mentinut religia, adancita de Ieremia prin "noua Alianta" (inscrisa in suflute), dar au inceput a-si pierde identitatea etnica, asupra careia prima cea religioasa si culturala. Iudaismul de dupa exilul babilonian afirma notiunile raspunderii personale, a salvarii personale (episodul lui Iov), a dragostei divine in care trebuie sa speri, cum apare in Cantarea dntarilor. Multi evrei nu s-au intors in Palestina (din Babilon), diaspora devenind un aspect de baza al mozaismului ce penetra in intreaga Mesopotamie¹. Inclusa, in 332 i.e.n., in imperiul macedoneanului (v. Alexandru cel Mare),

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

apoi in regatele elenistice, Palestina antica isi va regasi identitatea statala in vremea Makkabeilor, dar niciodata nu va mai egala stralucirea din "veacul de aur" al lui Solomon.